

ת"פ 28500/09/13 - מדינת ישראל נגד עמאר אבו סאלח - נדון, טוני דבאג, באסל אבו האני, ראפת אבו האני

בית משפט השלום באילת

ת"פ 28500-09-13 מדינת ישראל נ' אבו סאלח(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת שוש שטרית, סגנית נשיא
המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. עמאר אבו סאלח - נדון

2. טוני דבאג

3. באסל אבו האני

4. ראפת אבו האני

גזר דין לנאשמים 4-2

1. ביום 16.12.2013 במסגרת הסדר בין הצדדים ולאחר תיקון כתב האישום נגדם חזרו בהם הנאשמים מכפירתם בעובדות כתב האישום. **נאשמים 1 ו-3** הודו והורשעו בעבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר - עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) **נאשם 2** הודה והורשע בתקיפה סתם ע"י שניים או יותר - עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק, ו**נאשם 4** הורשע בתקיפה סתם ואיומים- עבירות לפי סעיף 379-192 לחוק.

2. על פי העובדות בכתב האישום המתוקן, בתאריך 07.09.2013 בשעות שבין 19:30 21:00 שהה המתלונן בדירת שכנו אז הגיעו הנאשמים 1, 2 ו-3 לדירה, עת ביקש המתלונן לעזוב את הדירה תקפו אותו הנאשמים בצוותא חדא; נאשם 1 גילח חלק משערות ראשו באמצעות מכונת תספורת תוך שהוא סוטר על פניו, הצמיד סיגריה דלוקה לפניו וגרם לו לכוויה. נאשם 1 שאל את המתלונן האם הוא מתכוון להתלונן במשטרה, המתלונן השיב בשלילה וכיסה פניו באמצעות ידיו, אז החל נאשם 1 להסריט את המתלונן במצבו באמצעות מכשיר הטלפון הנייד של נאשם 3 תוך שהוא דורש ממנו לגלות את פניו.

המתלונן בכה והתחנן כי יניחו לו, אולם נאשם 2 דרש ממנו לשתות בקבוק בירה, המתלונן סרב לעשות כן, אז נאשם 2 סטר על פניו תוך שהוסיף לדרוש ממנו לשתות את הבירה, ומהמתלונן עמד בסירובו לשתות את הבירה, זרק נאשם 2 את בקבוק הבירה לעבר הכיסא. במעמד האמור, נאשם 3 החל סוטר על פניו של ואוזניו של המתלונן אשר פנה אל נאשם 3 וביקש כי ישאירו אותו לבד ויעזבו אותו משום שהוא רוצה לנוח, אולם נאשם 3 השיב: "**אני אתן לך לנוח אני רוצה לתת לך לנוח מכל החיים האלה**".

מאוחר יותר, לאחר השעה 22:00 הגיע לדירה נאשם 4 אשר הוסיף גם הוא ותקף את המתלונן בכך שסטר על פניו, אחז בידיו ואיים עליו: "**אתה תתלונן במשטרה זאת בעיה שלך, תסתכל כמה יש לי משפחה שלי פה. אתה תדבר עם המשטרה, כל המשפחה שלי יקפצו עליך**".

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרמו למתלונן חבלות של ממש, פגיעה סמוך לאוזניו, סימן כחול סביב העין והוא נזקק לטיפול רפואי.

3. עניינו של נאשם 1 אשר נעצר עד תום ההלכים במשפטו הסתיים ובין היתר נגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 1

4. בעניינם של נאשמים 2, 3 ו-4 התבקש והגיש שירות המבחן תסקירים בהם פרט את נסיבות חייהם האישיות של הנאשמים, יחסם לעבירה והסיכוי להישנותה. בעניינו של **נאשם 2** הוגש תסקיר ביום 31.3.2014 ובסופו מסר השירות כי נוכח חומרת העבירה בנסיבותיה, והשלכות על המתלונן הוא ממליץ על עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי.

בעניינו של **נאשם 3** הוגשו שני תסקירים (30.3.2014, 12.5.2014) בהם מפרט שירות המבחן את יכולותיו האישיות הגבוהות והפוטנציאל לניהול אורח חיים נורמטיבי של הנאשם ואת השפעת הרשעתו על גיוסו לצה"ל, לימודיו ותעסוקתו, ומאלה המליץ להימנע מהרשעה ולהטיל צו מבחן, צו של"צ, פיצוי והתחייבות.

בעניינו של **נאשם 4** הוגשו שני תסקירים (31.3.2014 ו- 26.6.2014) מהם עולה כי השירות התרשם מקשיים אצל הנאשם לבחון באופן מעמיק דפוסי התנהגות אלימים ותוקפניים ולהכיר בפוטנציאל הפגיעה באחר, כן התרשם ממי שעמדתו מפחיתה מאחריותו ביחס לאירוע וכי העניק לגיטימציה להתנהגות אלימה ופורצת גבולות תוך שהתקשה להכיר בדפוסי האלימים ולפיכך לא בא בכל המלצה טיפולית. באשר לסיכוי להישנות העבירה התרשם השירות כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות תוקפנית, ומכל אלה בא בהמלצה לענישה מוחשית שתהווה גורם מרתיע ומחדד גבולות כמו מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי.

טיעוני הצדדים להרשעה ולעונש

טיעוני המאשימה

5. **במסגרת ההסדר בין הצדדים הגבילה עצמה המאשימה בעתירתה לעונשים שיגזרו על הנאשמים** ועתרה לגזור דינם כדלקמן: על **נאשם 2** מאסר לתקופה של עד 3 חודשים שירוצו בעבודות שירות, קנס בסך 100 ₪ ופיצוי בסך 2,000 ₪; על **נאשם 3** עונש מאסר עד 5 חודשים שירוצו בעבודות שירות, קנס סמלי של 100 ₪ ופיצוי בסך 2,000 ₪; על **נאשם 4** מאסר על תנאי, פיצוי בסך 1,500 ₪ וקנס בסכום סמלי של 100 ₪.

בטיעונו לעונש שיושת על **נאשמים 2 ו-3** עתר עו"ד אלפסי לקבוע מתחם ענישה שינוע מעונש מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בטיעונו לעונש שיושת על **נאשם 4** עתר לקבוע מתחם ענישה שינוע ממאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר.

בראיות לעונש הציג ב"כ המאשימה סרטון אותו צילם הנאשם 1 באמצעות טלפון הנייד של נאשם 3 המתעד חלק מהאירוע.

בטיעונו לעונשם של הנאשמים עמד על חומרת מעשיהם ונסיבות עשייתו הקשות. תאר את אירוע האלימות שהחל בהגעתם של 3 מהנאשמים יחדיו לדירה בה שהה המתלונן, אשר גם התברר כי הוא סובל מפיגור שכלי קל, בתקיפה שהחלה בסטירות על פניו המשיכה בגילוח ראשו על ידי נאשם 1 אשר בהמשך גם מצמיד סגריה דלוקה לפניו ומכבה אותה שם, בפניו של המתלונן, וכל זאת כשכל הנאשמים סובבים אותו. האירוע ממשיך וכשהמתלונן כבר מוכה, חבול ומושפל מגיע תורו של נאשם 2 המחמיר את המעשים בעת שהוא דורש מהמתלונן לשתות בירה מבקבוק בניגוד לרצונו, וכשהאחרון מסרב הוא סוטר על פניו, חוזר ודורש ממנו לשתות את הבירה ומוסיף לסטור בפניו ולאחר מכן משליך את בקבוק הבירה לעבר הכיסא. חומרת מעשי הנאשמים גוברת בהגיע תורו של נאשם 3 וזה מכה בפניו ובאוזניו של המתלונן פעמיים, דוחה בזלזול את בקשותיו של המתלונן כי יניחו לו, כי הוא עייף, אלא מוסיף ומאיים עליו כי יתן לו לנוח לעולמים.

עמוד 2

האירוע לא מפסיק ממש, בשעה מאוחרת יותר לדירה מגיע נאשם 4 אשר מוסיף על מעשיהם הנלוזים של הנאשמים 1-3 סוטר בפניו של המתלונן מוסיף ומאיים עליו.

ב"כ המאשימה עמד על תוצאות מעשי הנאשמים שמצאו ביטוי לא רק גופני אלא בעיקר לאלה הנפשיים ורגשיים וכמפורט מהתסקירים אותם הגיש שירות המבחן בעניינם של הנאשמים והמפרט במצבו של המתלונן לאחר שיחה עמו ועם בני משפחתו.

אשר ל**נאשם 2** ציין את חלקו המשמעותי באירוע ואת העולה מתסקיר שירות המבחן המלמד בין היתר כי זה לא לקח אחריות ממש על מעשיו, ובהילקח בחשבון הודאתו בעבירה במסגרת ההסדר, אין הצדק לחריגה לקולא ממתחם העונש.

אשר ל**נאשם 3** עתר לדחות המלצת שירות המבחן והדגיש את נסיבות מעשיו ועמד על ההשפלה ואכזריות שהפגין כלפי המתלונן, ציין כי חלק מהחבלות שנגרמו למתלונן היו תוצאה ישירה של מעשיו, ביקש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם ושיקומו, וטען כי לא הוכח שהרשעתו בדין תפגע באפשרותו ללמוד ולהשתלב במעגל העבודה.

אשר ל**נאשם 4** ציין את חלקו באירוע ביחס לנאשמים האחרים, אולם הוסיף כי החומרה שבמעשיו נובעת בעיקר נוכח התקפתו הקודמת של המתלונן הנמצא שריו במצב משפיל מביך וחסר אונים, והוא מגיע לדירה וכך סתם מוסיף למעשי חבריו נאשמים 1-3, ומהלך אימים על המתלונן, מוסיף וסוטר על פניו ומאיים עליו. הפנה לתסקיר שירות המבחן, תסקיר שלילי שלא בא בהמלצה טיפולית, ולמעשה ממליץ על עונש חמור מזה שהוסכם בין הצדדים, מאסר בדרך של עבודות שירות, לאחר שנמצא כי הסיכוי לחזרה של הנאשם על מעשיו הינם גבוהים.

טיעוני ההגנה

6. ב"כ **הנאשם 2** בטיעונו עתר להסתפק במעצרו של הנאשם מאחורי סורג ובריה (מיום 7.9.2013 עד 19.11.2013) ולהטיל ענישה צופה פני עתיד, קנס ופיצוי למתלונן. עמד על נסיבותיו האישיות והשלכת מעצרו הראשון כגורם הרתעתי משמעותי משך כחודשיים ימים. ציין את נסיבות האירוע לכך שמדובר במגורי עובדים ולא בבית פרטי של אחד מהמעורבים אליו הגיעו הנאשמים ובמיוחד כדי לתקוף את המתלונן. הוסיף וטען כי נפלה טעות אצל ב"כ המאשימה בכך שייחס מתחם ענישה זה לנאשמים 2 ו-3 בשים לב לעבירות התקיפה השונות המיוחסות לכל אחד מהם.

הנאשם בדבריו, הביע חרטה על מעשיו וביקש סליחה.

7. ב"כ **הנאשם 3** בטיעונו עתר לקבל את המלצת שירות המבחן, לבטל את ההרשעה ולהטיל צו של"צ, ונתן הסכמתו לביצוע מספר שעות גדול יותר מזה שהמליץ שירות המבחן. הפנה לעולה מתסקירו החיובי, טען כי נעדר נורמות עברייניות ולכך שמדובר באירוע חריג לנוף חייו ובמי שמנהל אורח חיים נורמטיבי, צעיר בתחילת חייו הבוגרים שלמד את הלקח ממעצרו מאחורי סורג ובריה. הפנה לתסקיר המשלים המלמד על רצונו של הנאשם להתנצל בפני המתלונן ולפצותו, על רצונו להתגייס לצה"ל ולכך כי הותרת הרשעתו בדין תפגע בסיכוי גיוסו ועבודתו בעתיד. בתימוכין לעתירתו להימנע מהרשעה הגיש ת.פ. 19155-09-11 (שלום ק"ג).

הנאשם הביע צער על מעשיו וטען כי הרשעתו בדין עלולה לגרום לנזק בגיוסו ולימודיו.

8. ב"כ **הנאשם 4** עתר להימנע מהרשעתו בדיון ולהסתפק בפיצוי, קנס וחתימה על התחייבות. עיקר טיעונו נעץ בחלקו של הנאשם בביצוע העבירות כלפי הנאשם, אשר הגיע למקום האירוע בשעה מאוחרת ולאחר ההתרחשות המתוארת בכתב האישום וביחס ליתר הנאשמים. בתימוכין הגיש דו"ח נוכחות ממקום עבודתו של הנאשם המעיד כי זה יצא מעבודתו באותו ערב בשעה 22:00 ואילו האירוע התרחש בין השעות 19:30 עד 21:00, הפנה לסרטון שאינו כולל נאשם זה ועוד הוסיף כי מעשיו של הנאשם החלו לאחר שהמתלונן דחף אותו. ובכל מקרה טען, במעשי הנאשם נגרם למתלונן נזק מזערי - מדובר בסטירה ואיום ואלה נמצאים ברף הנמוך שבמקרי האלימות. עוד בטיעונו להימנע מהרשעת הנאשם טען כי מדובר במי שנעדר עבר פלילי המנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד בתחנת דלק באופן סדיר.

הנאשם בדבריו, הצטער על מעשיו והוסיף כי המקרה לא יחזור על עצמו.

9. בשים לב לגדרי ההסדר עליו הסכימו הצדדים, לאחר שמיעת הטיעונים לעונש וטרם גזירת דינם של הנאשמים הורתי לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת באשר להתאמתם וכשירותם של נאשמים 2 ו- 3 לרצות עונשם בעבודות שירות.

שירות המבחן הודיע ביום 28.8.2014 כי נאשם 2 לא התייצב לראיון שנקבע לו, אלא שהסנגור טען שככל הנראה נפלה טעות בזימונו ומשכך הורתי לממונה לזמנו פעם נוספת. מהודעה שהוגשה ביום 17.11.2014 שוב דווח כי הנאשם לא התייצב לראיון התאמה שנקבע לו חרף הזדמנויות שניתנו לו.

ביחס לנאשם 3 הוגשה הודעת הממונה על עבודות השירות ביום 3.9.2014 ולפיה הנאשם לא התייצב לראיון התאמה שנקבע לו. הורתי לממונה לזמנו פעם נוספת, ומחוות דעת שהוגשה ביום 17.11.2014 נמסר כי הנאשם נמצא כשיר ומתאים לביצוען של עבודות שירות.

הרשעת נאשמים 3 ו- 4

10. בבסיס בחינת שאלת הרשעתו של נאשם, עומד הכלל אותו קבעה הפסיקה ולפיו משנמצא שאדם ביצע עבירה עליו להיות מורשע בדיון. אי הרשעה הוא החריג, והסמכות לסטייה מן הכלל נתונה לבית המשפט רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראה ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' ויקטור שמש נ(3) 682, עמ' 683). בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, מנה בית המשפט מספר שיקולים המהווים, מבלי שיהיו ממצים, חלק מהשיקולים שלא להרשיע נאשם וביניהם: **טיב העבירה, חומרתה ונסיבות ביצועה, יחסו של הנאשם לעבירה, האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם, הסבירות שהנאשם יעשה עבירות נוספות בעתיד, מידת הפגיעה של העבירה באחרים, והשפעת ההרשעה על תחומי פעילותו ודימויו העצמי לרבות אופיו ועברו.**

עוד נקבע כי גם אם יתמלאו כל או מרבית הדרישות שבבסיס שיקולי בית המשפט עת הוא בוחן שאלת הרשעתו של נאשם - אין התוצאה אי הרשעה באופן אוטומטי, אולם יהיה בכך להעמיד את הנאשם קרוב יותר לאי הרשעה מאשר הרשעתו בדיון.

מעשי הנאשמים, טיב העבירות וחומרתן

המדובר באירוע אלימות קשה ואכזרי של שלושה ואחר כך ארבעה בחורים צעירים וחסונים- נגד אחד, אחד שסובל מפיגור קל, אחד שלא ידע ולא יכול היה בנסיבות אליהן נקלע שלא מרצונו - להגן על גופו. האירוע החל סמוך לשעה 19:30 בערב, אז

מגיעים יחדיו נאשמים 1,2 ו-3 לדירה בה שוהה באותה עת המתלונן, אשר מבקש לעזוב את הדירה, אולם אלה תוקפים אותו. נאשם 1 החל לסטור על פניו ומיד לאחר מכן החל לגלח את שיער ראשו במכונת תספורת, בהמשך גם מצמיד סגריה דלוקה לפניו ומכבה אותה שם, בפניו של המתלונן, וכל זאת כשנאשמים 2-3 סובבים אותו ומשתפים עמו פעולה, נאשם 1 מגדיל לעשות ובאמצעות מכשיר הפלאפון של נאשם 3 הוא מסריט את האירוע ומתעד את הכאתו והשפלתו של המתלונן, שנשאל האם מתכוון להתלונן במשטרה, והגם שהשיב בשלילה, הוא ממשיך להיות מאוים, והנאשמים לא מניחים לו. המתלונן מכסה פניו באמצעות ידיו אולם נדרש על ידי נאשם 1 להסיר את ידיו מפניו, כדי שהשפלתו תתועד באופן ברור. לאחר האמור, וכשהמתלונן כבר מוכה, חבול ומושפל מגיע תורו של נאשם 2 המחמיר את מעשי הנאשמים כולם, בעת שהוא דורש מהמתלונן לשתות בירה מבקבוק בניגוד לרצונו, וכשהאחרון מסרב הוא סוטר על פניו, חוזר ודורש ממנו לשתות את הבירה ומוסיף לסטור בפניו ולאחר מכן משליך את בקבוק הבירה לעבר הכיסא. חומרת מעשי הנאשמים מתעצמת בהגיע תורו של נאשם 3 להוסיף, וזה מכה בפניו ובאוזניו של המתלונן פעמיים, דוחה בזלזול את בקשותיו כי יניחו לו, כי הוא עייף, ומאיים עליו כי יתן לו לנוח, אבל לעולמים.

בשים לב לשעה המשוערת בה התחיל האירוע (19:30 בקירוב) נמצא כי זה המשיך זמן רב, שכן בשעה מאוחרת יותר ולאחר ביצוע העבירות על ידי נאשמים 1,2, ו-3 הגיע לדירה נאשם 4 אשר סיים עבודתו בשעה 22:00, אולם נראה האירוע עצמו לא ממש הפסיק, עד לאחר השעה 22:00 ולמרות שהמתלונן ביקש כבר בתחילת הערב לעזוב את הדירה, הוא עדיין נמצא בה. מיד עם הגעתו של נאשם 4 לדירה, הוא פונה למתלונן, לא ברור למה, מוסיף על מעשיהם הנלוזים של הנאשמים 1-3 סוטר בפניו של המתלונן מוסיף ומאיים עליו שמא יתלונן במשטרה.

כטענת הסנגור הסטירה שסטר נאשם 4 למתלונן ותוכן האיום שהפנה כלפיו אינם ברף הגבוה של עבירת האלימות, אולם מעשי הנאשם, אותה סטירה ואיום, אינם נבחנים לבדם ובמנותק מנסיבות האופפות את האירוע בו בוצעו ונאמרו. החומרה שבמעשי נאשם 4 נובעת בעיקר משבאה על רקע ובהמשך למעשיהם של נאשמים 1,2 ו-3. נאשם 4 בחר להגיע לדירה היכן שנמצאו חבריו, ומטרתו ברורה. הוא מצא שם את המתלונן שרוי במצב משפיל מביך וחסר אונים, וכך סתם, ללא אמפתיה ללא רחמים מוסיף למעשי חבריו נאשמים 1-3, משפיל עוד יותר את המתלונן, סוטר למתלונן ומהלך עליו אימים. לא מצאתי ליתן לטענות הסנגור באשר להתנהגות המתלונן כלפי הנאשם שכן אלה אינם חלק מכתב האישום ונטענו מהפה לחוץ.

תוצאות מעשי הנאשמים שמעבר לחבלות בגופו של המתלונן, היו קשות יותר. על הנזקים שנגרמו לו נלמד משיחות שקיימו עמו קציני המבחן בהן תיאר כי מאז התקיפה מצבו הנפשי התדרדר, הוא סובל מחרדות, מתקשה לישון בלילה ממעט לצאת מהבית ויוצא רק בליווי של קרוב משפחה, עוד הוסיף כי מאז האירוע לא השתלב בשוק העבודה. לדבריו מטופל פסיכיאטרית ונוטל טיפול תרופתי הרגעי. כיום נמצא בצפון בבית משפחתו אשר מעניקים לו תמיכה הולמת ותחושת ביטחון להן זקוק. המתלונן סיפר כי חשש להגיש תלונה במשטרה על רקע האיומים שהופנו נגדו ורק בעידוד מעסיקו ובליווי פנה למשטרה והתלונן. שירות המבחן התרשם כי המתלונן מתמודד עם סימפטומים פוסט-טראומטיים על רקע התקיפה שחווה וניכר כי הפגיעה בו עדין נותנת אותותיה.

בשיחה שנערכה עם דודו של המתלונן שתף כי עד לאירוע תפקודו של המתלונן היה תקין למרות שלוקה בפיגור קל, אולם מאז האירוע מצבו החמיר והוא אף הפסיק לעבוד בשל החרדות מהן סובל. סיפר כי מלווה על ידי בני משפחה לכל מקום והם פועלים לקבלת סיוע מגורמים נוספים ולהכרה בו כנכה נפשית מטעם המוסד לביטוח לאומי.

חלקם של נאשמים 2 ו-3 במעשים הוא גדול, כל אחד מהם תרם משמעותית לאירוע ההתעללות במתלונן, הן בעצם

נוכחותו המאיימת על המתלונן במקום האירוע ושיתוף הפעולה עם נאשם 1 שהיכה את המתלונן, גילח את שערות ראשו וכיבה סיגריה דולקת על פניו, הן בעובדה שהתעלמו מבכיו ותחינתו שיניחו לנפשו, והן באלימות שכל אחד מהם ביצע בעצמו במתלונן.

חלקו של נאשם 4 הגם שהיה משמעותי על רקע עשייתו, הוא קטן לעומת מעשיהם של יתר הנאשמים.

סעיף 40ט' (א)(7) לחוק העונשין מורה אותנו להביא בחשבון בין היתר את **"יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו"**, במקרה שלפניי, מידת השליטה של כל אחד מהנאשמים על מעשהו הייתה מלאה, כל אחד מהם יכול היה למנוע את האירוע או לפחות למזער מחומרתו אולם לא עשה כן, אלא כל אחד בתורו הוסיף והחמיר את פגיעתו של המתלונן.

11. נאשם 3 הורשע בביצוע עבירה של תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר - עבירה שהעונש המקסימלי בצידה נקבע ל 6 שנות מאסר. מעשיו של הנאשם גרמו לחבלות בפניו של המתלונן, לפגיעה נפשית ורגשית וחלקו כאמור הוא גדול ומשמעותי, **ונאשם 4** הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם שהעונש המקסימאלי בצידה הינו שנתיים מאסר ובאיומים - עבירה שהעונש המקסימאלי בצידה הינו שלוש שנות מאסר.

יחד עם האמור, הנאשמים, כולם כאחד, במעשיהם פגעו בערכים חברתיים מוגנים שהם; זכות המתלונן לשלמות גופו ולאוטונומיה על גופו, ביטחונו האישי ושלוות נפשו.

מידת הפגיעה בערכים אלה גבוהה נוכח החבלות שהותירו בגופו של המתלונן אולם בעיקר נוכח תוצאות פגיעתו הנפשית וביטחונו האישי.

מידת הפגיעה של כל אחד מהמתלוננים היא נגזרת של מעשיהם בצוותא חדא, נגזרת של נסיבות עשיית המעשה וחלקו הישיר של כל אחד ואחד מהם. כשמקרה דנן נכונה אני להסכים כי מידת פגיעתו של נאשם 4 במתלונן היא פחותה יחסית לפגיעתם של נאשמים 1,2,3. אולם יש לקחת בחשבון כי נאשם זה הורשע גם בעבירת איומים ומעשיו פגעו בערכים חברתיים מוגנים הכוללים אך שלוות נפשו של הנפגע, בטחונו וחירות פעולתו. האיום, כבר נקבע מסכן את החירות לפעול, שכן פעמים רבות, כרוך האיום גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאייים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום (ראה רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל, פסקה 7).

טענת ב"כ נאשם 4, לפיה מעשי הנאשם כללו סטירה ואיומים שאינם מן הרף הגבוה ומכאן שיש להקל עמו - אין בידי לקבל כמפורט לעיל, ואוסיף כי אף יותר משאר הנאשמים, יכולתו של נאשם 4 להימנע מהמעשה הייתה גדולה יותר, שכן הוא בחר להצטרף מאוחר יותר לאותה " מתקפה" נגד המתלונן הגם שיכול היה להימנע מכך, וגם לאחר שנכח לדעת שהמתלונן כבר הושפל הוכה ונחבל ממש, מצא להוסיף להכותו ולאיים עליו.

12. כפי שנאמר לא אחת, גיל צעיר של נאשם, עבר נקי וחרטה אינם ערובה לאי הרשעה. והגם שמשקלם נכבד, צריך עדיין שיתקיימו נסיבות אישיות נדירות, שהרי נתונים כגון אלה של הנאשמים 3 ו 4 מתקיימים כמעט תדיר במקרים המובאים בפני בתי המשפט ומרבית הנאשמים מורשעים בדין לאחר שנקבע כי ביצעו את העבירות המיוחסות להם, ורק כשמדובר

במקרה יוצא דופן וחריג ובהתקיים נסיבות אישיות נדירות יטה בית המשפט שלא להרשיע או לבטל את ההרשעה.

נסיבותיהם האישיות של נאשמים 3 ו 4 אינן חריגות ויוצאות דופן ואין בהם מה שיצדיק סטייה מכלל ההרשעה. לא בכדי קבעה ההלכה הפסוקה כתנאי מצטבר ולטעמי העיקרי, כי אי הרשעה אפשרי רק כאשר סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, ומבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

מעשי הנאשמים כלפי המתלונן כמתואר בהרחבה לעיל - אינן מאפשרות, לטעמי, לוותר על הרשעתם. הימנעות מהרשעת הנאשמים תפגע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים שמשקלם נכבד אף מכריע. האינטרס הציבורי במקרה דנא גובר על האינטרס האישי של כל אחד מהנאשמים שלא להיות מורשע בדיון.

תנאי נוסף אותו על בית המשפט לבחון בשאלת הרשעת נאשם, הוא האם יש בהרשעה כדי לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם.

אשר לנאשם 3 אומנם בתקופת הדחייה הגיע זה לקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, לקח חלק פעיל בקבוצה ושיתף בקשייו, ושירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה בעניינו גם משהביא בחשבון את השפעת ההרשעה על הליך גיוסו לצה"ל ועתידו המקצועי. אולם, בהליך אצל שירות המבחן במקרה דנן אין די, גם לא נטענה ולא נמצאה כל אפשרות לפגיעה בוודאי לא חמורה בשיקומו של הנאשם. בכל מקרה, נוכח חומרת המעשה ותוצאותיו לא מצאתי לקבל את המלצת שירות המבחן. כאמור, עניינו של נאשם כאן איננו שונה מאחרים גם הם צעירים ובאיזון שבין חומרת העבירה בנסיבותיה וחלקו באירוע - לעונש ההולם, הערכים החברתיים המוגנים שבליבת האינטרס הציבורי, גוברים על האינטרס האישי של הנאשם שלא להיות מורשע בדיון. **מכל אלה, לא מצאתי כל הצדקה לבטל את הרשעתו של הנאשם.**

אשר לנאשם 4 - תסקיר שירות המבחן בעניינו נמצא שלילי. השירות התרשם ממי שאינו מפנים את חומרת מעשיו וכמי שנותן לגיטימציה לעבירות אלימות. עוד התרשם ומסר השירות כי הסיכוי להישנות מעשי אלימות מצד הנאשם הינם גבוהים, ומכאן שלא בא בהמלצה טיפולית אלא דווקא בהמלצה לעונש מוחשי בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות ומאסר על תנאי ארוך ומרתיע.

כאמור, גם עניינו של נאשם 4 אינו שונה מאחרים גם הם צעירים, ובאיזון שבין חומרת העבירה בנסיבותיה וחלקו באירוע - לעונש ההולם, גוברים הערכים החברתיים המוגנים שבליבת האינטרס הציבורי, על האינטרס האישי של הנאשם שלא להיות מורשע בדיון. **מכל אלה, לא מצאתי כי המקרה בנסיבותיו מאפשר לוותר על הרשעתו.**

מתחם העונש ההולם

13. העונשים המרבים שקבע המחוקק בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר הינו שש שנות מאסר, בעבירה של תקיפה סתם שבוצעה ע"י שנים או יותר ארבע שנות מאסר, בעבירה של איומים שלוש שנות מאסר ובעבירה של תקיפה סתם שנתיים מאסר.

מצוות המחוקק בסעיף 40ג' (א) לחוק העונשין הינה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותו ביצע עמוד 7

הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב' לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, בנסיבות עשיית מעשה העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

בית המשפט בתפקידו מחויב בהעברת מסר חד משמעי וברור באמצעות השתת עונשים חמורים של מי שפוגע בערכים מוגנים ובמאבק לעקירת נגע האלימות, וברוח הדברים הבאים:

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול ויידעו הכל כי מי שירשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר." (ר' דברי כב' המשנה לנשיא (דאז) השופט חשין בע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל).

עיון בפסיקה מעלה כי בעבירות אלימות הכוללות תקיפה נמצא מנעד רחב של עונשים הנגזרים בעיקר על רקע נסיבות המקרה ותוצאותיו.

נאשם 2 הורשע בעבירה של תקיפה סתם ע"י שניים או יותר. כמפורט בהרחבה לעיל, חומרת מעשיו מתעצמת נוכח נסיבות ביצוע העבירה, לרבות ביצועה בצוותא חדא באכזריות ורשעות. מכאן אני מוצאת לקבוע כי מתחם העונש ההולם לעבירה אותה ביצע הנאשם בנסיבותיה צריך וינוע בין מאסר לתקופה קצרה שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל 12 חודשי מאסר בפועל.

נאשם 3 הורשע בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר. כמפורט בהרחבה לעיל, חומרת מעשיו מתחדדת נוכח האכזריות והרשעות שהפגין במעשיו, ובחבלה הפיזית שהותיר על גופו של המתלונן. בנקודה זו אזכיר כי נאשם 1 הודה והורשע בגין אותה עבירה ודינו נגזר במסגרת הסדר אליו הגיעו הצדדים ל- 8 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה לתקופה של 8 חודשים אשר ירוצה בחופף, מאסרים מותנים, קנס בסך 500 ₪ ופיצוי בסך 1,000 ₪.

עיון בפסיקה בעבירות של תקיפה וחבלה על ידי שניים או יותר מלמד על מנעד רחב של עונשים, כך למשל: **בת"פ 14-01-14-32657 מדינת ישראל נ' אבו גבאר ואח'** (24.4.2014) - דינו של הנאשם 1 נגזר ל- 5 חודשי מאסר בפועל ודינו של הנאשם 2 אשר הורשע גם בעבירה של היזק לרכוש במזיד נגזר בין היתר ל- 6 חודשי מאסר שירות בעבודות שירות בגין הרשעתם בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר.

ובת"פ 13-10-13-22937 מדינת ישראל נ' שמואל - נגזרם דינם של שני נאשמים בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר ל 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות.

אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירה אותה ביצע הנאשם 3 נע ממאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל 12 חודשי מאסר בפועל.

נאשם 4 הורשע בעבירה של תקיפה סתם ובאימים. חומרת מעשיו מתחדדת נוכח העבודה כי בוצעו על רקע וכהמשך למעשי הנאשמים 1-3 וכשהוא כבר מוכה חבול ומושפל. עיון בפסיקה בעבירות של תקיפה סתם ואימים מלמד גם הוא על מנעד רחב של עונשים, כך למשל: בת"פ **16322-08-11 מדינת ישראל נ' הרשקוביץ** (27.7.2014, בימ"ש שלום אילת) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה סתם ואימים אותם הפנה כלפי מעסיקו. הנאשם איים על המתלונן כי יכה בו ויפגע בו. כשלושה שבועות לאחר מכן, חבט את פניו באמצעות קסדה ואיים עליו "**מה שעשית לך פה זה עוד כלום, יהיה עוד המשך**". דינו של הנאשם נגזר בין היתר ל- 6 חודשי מאסר שירוצו בעובדות שירות.

אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירה אותה ביצע הנאשם בנסיבותיה, צריך וינוע ממאסר על תנאי ועד ל 6 חודשי מאסר בפועל.

עונשם של הנאשמים

14. בגזירת העונש המתאים לנאשמים כמצוות המחוקק בסעיף 40 יא' לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיהם האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה כמו; גיל, עבר פלילי, הודאה ולקיחת אחריות, נסיבות חיים קשות או כאלה שיהן להן השפעה והשלכה על ביצוע העבירה, שיתוף הפעולה עם רשויות החוק והטיפול ועוד. לאלה ניתן לייחס משקל רב ובעיקר כשלא צפויה סכנה שהנאשם יחזור לסורו או כשקיימת המלצה להליך טיפולי.

15. **נאשם 2** בן 30 ונעדר עבר פלילי. על אופיו ועברו נלמד מתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם גרוש ללא ילדים, מתגורר באילת במגורי עובדים ועובד כמחסנאי במלון.

שירות המבחן התרשם ממי שהוא בעל יכולת תפקודית טובה, המגלה יציבות בעבודתו, בעל יכולת לקבל סמכות ולפעול על פי כללים וחוקים, אדם בעל שאיפות נורמטיביות להתקדמות והתמקצעות בתחום התעסוקתי. בהתייחסותו לביצוע העבירה, הביע תסכול מהחקירה המשטרתית שכן לדבריו לא ביצע את התקיפה הגם שהתרחשה בדירתו וביקש מהנאשמים לצאת מהדירה. לדבריו ניסה לגונן ולסייע למתלונן אך בשל חששו מהנאשמים לא עשה זאת באסרטיביות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עסוק בעוול שנגרם לו מאשר בהבנת מצבו והפגיעה בקורבן, לצד זאת ציין כי הנאשם הביע רצון להתנצל בפני המתלונן ולבקש ממנו סליחה.

16. **נאשם 3** בן 20 נעדר עבר פלילי, רווק ללא ילדים, מתגורר עם משפחתו ברהט ועובד בעבודות עפר. מתסקיר עולה כי סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מורחבת, בגיל צעיר היה פעיל חברתית ולקח חלק במספר פרויקטים קהילתיים. במשך מספר שנים ניהל אורח חיים ספורטיבי והתמיד על אימוני כושר וקרוב מגע ובגיל 18 הוכשר כמאמן, כך לדבריו. שירות המבחן התרשם ממי שקיימות לו יכולות קוגניטיביות גבוהות אשר הצליח לשמור במהלך חייו על יציבות והישגים טובים במישור הלימודי, גדל במערכת משפחתית נורמטיבית וחיונית. עם זאת, במצבי לחץ עלול לפעול באופן אימפולסיבי ללא ראייה ארוכת טווח על השלכות עתידיות ומתקשה לבחון התנהלות באופן ביקורתי תוך קושי בולט להתחבר לקשיים ולחלקים הבעייתיים בחייו.

הנאשם שולב בקבוצה טיפולית המיועדת לעוברי חוק ללא מעורבות פלילית מכבידה. במהלך השתלבותו התקשה להתמיד בהגעה למפגשים אך כאשר נכח שיתף פעולה מעולמו הפנימי ולקח חלק פעיל, נרתם מההליכים אם כי ניכר קושי מצדן להתחייב לתהליך טיפול באופן עקבי ורצוף.

בהתייחסותו לעבירה מסר כי לא הייתה לו הכרות מעמיקה עם המתלונן אולם התגוררו באותו מבנה מגורי עובדים וציין כי טרם האירוע המתלונן קילל אותו עם זאת שלל תכנון מוקדם.

שירות המבחן התרשם כי החרטה אותה הביע הנאשם נובעת מהמחירים האישיים אותם משלם בעקבות ההליך המשפטי, מכך שהתקשה להביע אמפטיה כנה ולהבין את ההשלכות הנובעות ממעשיו על חיי המתלונן. בתסקיר משלים שהוגש צוין כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם הגיע למפגשים בקבוצה הטיפולית ולקח חלק פעיל בקבוצה תוך שיתוף בקשיים עמם מתמודד כיום ובעבר.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון התנהלותו באופן ביקורתי תוך קושי להתחבר לקשיים ולחלקיים בעיתיים בחייו. עוד התרשם כי הרשעתו עלולה לפגוע בתכניותיו להתגייס לצבא ובפוטנציאל הלימודי תעסוקתי.

17. נאשם 4 בן 23 נעדר עבר פלילי, רווק ותושב רהט. תסקירו מלמד כי שנות לימודיו אופיינו בקשיים לימודיים שהתבטאו בהישגים נמוכים ובבעיות התנהגות ומשמעת, שירות המבחן התרשם כי במהלך השיחות עמו התאמץ להציג תפקוד נורמטיבי ותקין דבר אשר עומד בפער להתנהלותו בפועל וליציבותו במסגרות חיו השונות, בשיחה עמו התקשה להתייחס באופן ביקורתי להתנהגותו האלימה והתקשה להתייחס לבחירותיו החברתיות ולאחריות שלו למצבו ולמעורבותו הפלילית ולהעמיק את הנסיבות הרגשיות שהובילו אותו להתנהגותו האלימה.

מהתסקיר המשלים עלה כי בהתייחסותו לביצוע העבירה, מסר כי הגיע לדירה כדי להפריד בין הנאשמים ובעיצומה של מריבה המתלונן קלל אותו ופגע בכבודו ולכן סטר לו ולאחר מכן עזב את הדירה. ניסיונות לבחון אלטרנטיבות להתנהלותו ואת נסיבות הרגשיות שהובילו לתוקפנות כלפי המתלונן זכו להתייחסות שטחית, התקשה להכיר בפגיעה במתלונן. הנאשם הביע צער על מעורבות בעבירה ומסר כי הפיק לקחים ומכאן שאינו זקוק למעורבות טיפולית.

שירות המבחן ציין כי קיימת חשיבות בשיחה נוספת עם הנאשם לצורך העמקת האבחון ובכדי לגבש עמדה באשר להמלצה בשאלת הרשעתו, במיוחד נוכח עמדותיו המקלות של הנאשם ביחס לעבירה ולמידת אחריותו לביצועה והעובדה כי בתקופה האחרונה שלפני הגשת התסקיר, הנאשם לא שיתף פעולה. סנגורו ביקש שיוגש תסקיר נוסף מסכם בעניינו של הנאשם, אולם נוכח העובדה כי הנאשם לא התייצב בפני שירות המבחן ולא הביע נכונות לשתף פעולה באופן מלא לא נעתרתי לבקשה ומצאתי להסתפק בשני התסקירים שהוגשו בעניינו, אלו מפורטים וממצים.

18. מעשיהם של הנאשמים ראויים לגנאי. שלושתם, נהגו כלפי המתלונן באכזריות ורשעות והגם שלכל אחד מהם מיוחסת עבירת אלימות שונה, אין שוני של ממש לפחות בחומרת מעשיהם של נאשמים 2 ו- 3 ומידת פגיעתם במתלונן. כאשר האלימות הפכה לנגע של ממש בחברה, בית המשפט מחויב להשית ענישה מוחשית וכואבת בדמות מאסר מאחורי סורג ובריח ולתקופה ממושכת, על אחת כמה וכמה להרשיע את הנאשמים בדיון. יפים לעניין זה דברי כב' השופט לוי בע"פ 3562/05, פלוני נ' מדינת ישראל:

"אכן, בתי המשפט התריעו, ולאחרונה אף ביתר שאת כנגד נגעה אלימות. אולם, הגיעה השעה לעשות מעשה, ובראשוראשונה, להבהיר בדרך הענישה לעבריינים בכוח, ואפילו צעירים הם, כהמענה לאלימות ההכליאה הממושכת, ולתקופות מאסר שעלולות להיות משמעותיות. עם זאת, אין כוונתי

לומר שישלזנוחכלילשיקוליםשליקוםהעברין,ובמיוחדאםהואקטין,

אולםהמציאותבהאנוחייםמציאותחירוםהיא,ועלכןשיקוליםמסוגזההינםשנייםבמעלה,וקודמיםלהםשיקוליגמולוהרתעה".

עונשם של הנאשמים, לטעמי היה צריך להיות משמעותי יותר מזה שאליו עתרה המאשימה בטיעוניה, אולם, שיקולי המאשימה עמה, ואני נכונה לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים, בהביאי בחשבון כי במסגרת העונש לו עתרה המאשימה במסגרת ההסדר עם ב"כ הנאשמים היא הביאה בחשבון את הודאת הנאשמים בביצוע העבירות (לאחר תיקון כתב האישום) והביאה בחשבון את עברם הנקי ואת העולה מהתסקירים, ואת אלה הבאתי גם אני בחשבון בגזירת דינם.

19. בהינתן הדעת לכלל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המתחייבים בנסיבות המקרה לפניי, לרבות ימי מעצרם מאחורי סורג ובריח, ומעצר הבית בו שהו, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 2

מאסר לתקופה של 3 חודשים שירוצה בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות שתמצא את הנאשם כשיר ומתאים לבצע עבודות שירות. לנאשם הובהר כי ככל ולא יימצא מתאים, ירצה מאסר בפועל למשך 3 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 10.9.2013 ועד 19.11.2013.

מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירת אלימות מסוג פשע.

מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים ולמעט תגרה.

קנס בסך ₪ 100 לתשלום בתוך 30 יום מהיום.

הנאשם ישלם למתלונן (ע.ת. 2) **פיצוי** בסך 2,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום מהיום ויתר התשלומים כל 30 יום לאחר מכן. התשלום יועבר לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלונן על פי הכתובת אותה תמסור המאשימה תוך 14 ימים מהיום.

נאשם 3

מאסר לתקופה של 4 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שירות החל מיום 25.11.2014 ובהתאם לחוות דעת הממונה מיום 17.11.2014.

מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירת אלימות

מסוג פשע.

מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים ולמעט תגרה.

קנס בסך 100 ₪ לתשלום בתוך 30 יום מהיום.

הנאשם ישלם למתלונן (ע.ת. 2) **פיצוי** בסך 2,000 ש"ח. הפיצוי ישולם מתוך כספים שהופקדו בתיק המ"ת 28475-09-13, התשלום יועבר לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלונן על פי הכתובת אותה תמסור המאשימה תוך 14 ימים מהיום.

נאשם 4

מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירת אלימות מסוג פשע.

מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים ולמעט תגרה.

קנס בסך 100 ₪ לתשלום בתוך 30 יום מהיום.

הנאשם ישלם למתלונן (ע.ת. 2) **פיצוי** בסך 1,500 ש"ח. הפיצוי ישולם מתוך כספים שהופקדו בתיק המ"ת 28475-09-13, התשלום יועבר לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלונן על פי הכתובת אותה תמסור המאשימה תוך 14 ימים מהיום, יתר סכום ההפקדה יושב לפקודתו של ב"כ הנאשם עו"ד שאול שניידר.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, א' כסלו תשע"ה, 23 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.